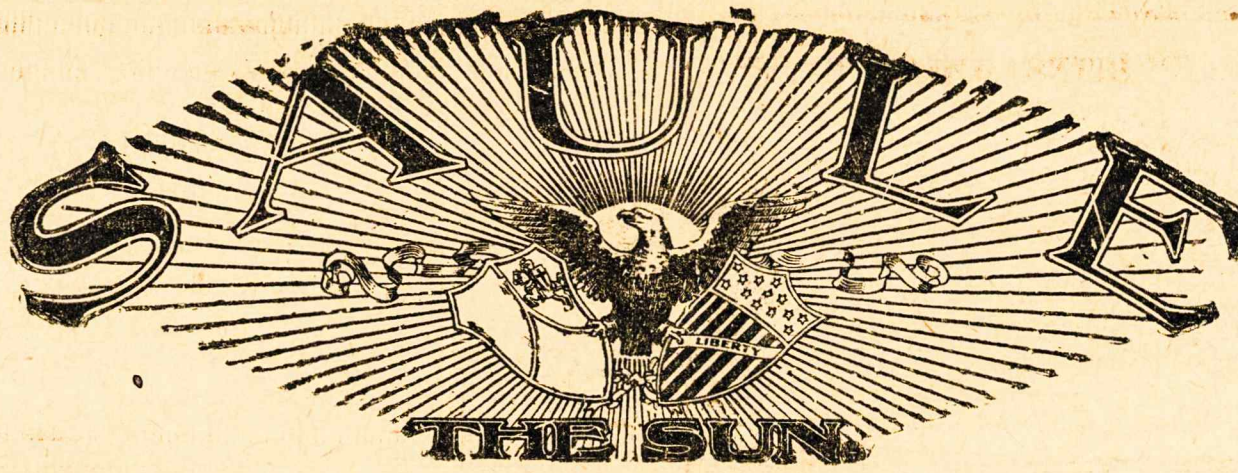

Amerikonai Prie Manilos

Isz Amerikos

Prez. Rooseveltas Pareikalauja 83 Bilijonu Doleriu

WASHINGTON, D. C. — Prezidentas Rooseveltas pareikalauja kad Kongresas užtvirtintu nauja valdiszka paskola 83 bilijonu doleriu, tai yra, 70 bilijonu del vedimo kares, o 13 bilijonu doleriu del valdiszku iszleidimu. Pagal prezidento pranesziavima, tai kare tesis per koki tai laika.

Bažnyczios Vadu Atsiszaukimas Karo Paskolos Reikalui

WASHINGTON, D. C. — Protestantu, Kataliku, Graikustacziatikiu ir Žydu vadovaujancioji dvasiszkijs visomis iszgalemis pareme Szesztaja Karo Paskola, iszleisdama atsiszaukimus in savo narius po visa Amerika, ragindamos paremti vaju.

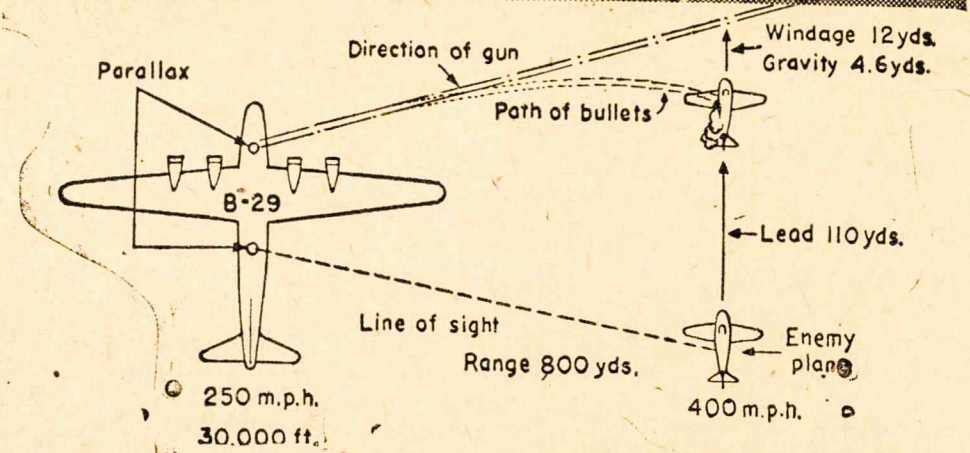
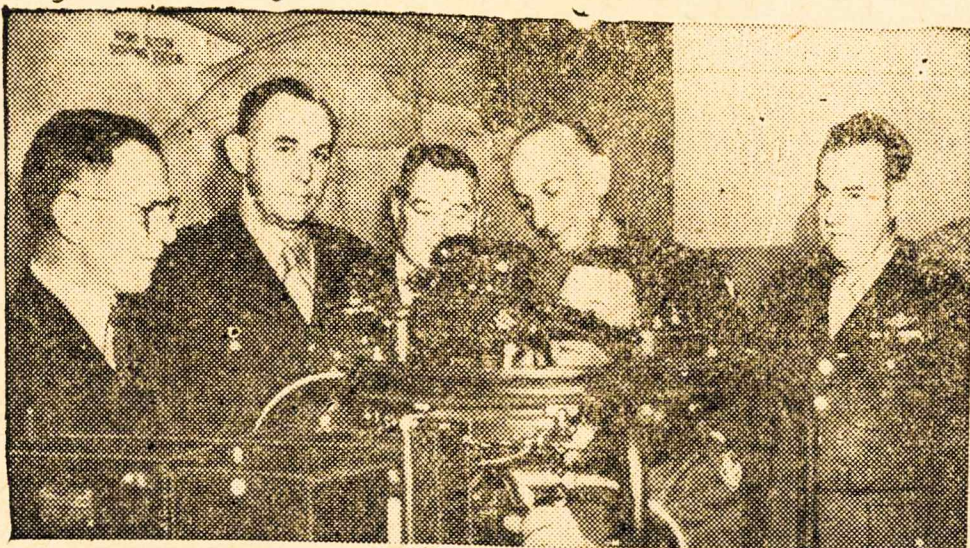
The Rt. Rev. H. St. George Tucker — J. V. Protestantu Episkopalines Bažnyczios pirmininkaujantis vyskupas, The Most Rev. Michael J. Curley — Baltimores ir Washingtono Kataliku Arkivyskupas ir Dr. Stephen S. Wise — Laisvosios New Yorko Sinagogos rabinas ragina visa tauta paremti keturiolikos bilijonu doleriu vaju.

Vyskupas Tucker pasake: "Szesztaji Karo Paskola turi neabejotinos svarbos pagalei pasiekti. Žmonems nesunku yra galvoti, kad karas artinasi galo ir kad pinigų pareikalavimas yra sumažes; sztoke manymas gali ne tik pailginti karo laikotarpi, bet ir gali nepaprastai padidinti jo iszlaidas. Toks manymas gali buti priežastimi musu artimuju gyvybiu netekimo."

Arkivyskupas Curley pasake: "Sziadien, musu didvyrizkiems pulkams narsiai žygiuojant pirmyn, mes turime daug priežascziu pasitenkinimui. Isz Europoje ir Pacifike vykstančiu musziu matyti, kokia didele yra karo medžiagu paklausa ir kokios su tuo yra susijusios didžiules iszlaidos. Sziats tragingais laikais isz musu laukia me didelio pasiaukojimo, nors didesnio pasiaukojimo nerasi už ta, kuri daro musu narsieji kareiviai: jusu tevai, sunus, broliai ir mylimieji."

Sziaures ir Pietu Amerikos Graiku-Stacziatikiu Bažnyczios Arkivyskupas Athenogoras pasake: "Szesztaji Karo Paskola pades pagreitinti pergale ir insteigti pasaulyje Keturiu Laisviu, kurios buvo pa-

Szaudymo Kontroles Ant B-29 Eroplanu

Sztai parodo centraline sutaizymas B-29 oro szaudymo kontroles, kas pirmo karta buvo parodoma New Yorke mieste. Taipgi parodo braizinys kaip B-29 eroplanas szaudo in prieszo eroplano užpuolanti ji kelioneje Japonija bombarduoti.

skelbtos musu didžiojo Prezidento Franklin D. Roosevelt. Asz esu insitinkines, kad Graikukilmes Amerikiecziai, kiek galedami, parems Karo Paskolos Vaju. Telaimina Dievas Amerika."

Dr. Wise pasake: "Szesztajis Karo Paskolos Vajus yra pergales paskutinis atsiszaukimas in Amerikos žmones. Turime atminti, kad tai yra vien niekai, sulyginus su tuo pasiryžusiu narsumu ir neribotu pasziaukojimu, kuri parodo musu jaunesnieji broliai karo fronte. Matydami toki ju pasiryzima, privalome visomis iszgalemis jiems pagelbeti, paremdami Szesztaji Karo Paskolos Vaju."

Insimylejo In Savo Gaspadinia

DETROIT, MICH. — Netoli kitam miestelyje, Jos. Asmane, 45 metu amžiaus, taip insimylejo in savo gaspadinia, jok nuszove ja ir pats save. Vyras nuzudytos moteres Asmana areztavojo kaipu nuziureta, bet isz viso pasirodo kad Asmanas papilde ta žudinista.

Rado Sudegusi Kudiki

WESTON, W. VA. — Netoli nuo czionais jieszko nelabos motinos, kuri norejo sudeginti savo kudiki, likos surastas in-vynuota in popieras, pusiam sudegusi. Policija tyrineja atsitikima.

Paczia galima tik rodyt, o ne paskolinet.

KARE

Hitleris, "taikos aniolas," tapo Vokietijos kancleriumi Sausio menesyje 1933 m., ir tuojaus pradejo žengti tos pasaulines taikos keliu. Žinoma, ta taika turejo buti Vokiszka ir ja atsiekti buvo reikalinga visa pasauli užkariauti. O ta atsiekti, ta padaryti Vokietijai reikėjo isz Tautu Sanjungos pasitraukti ir isztoti isz nusiginklavimo konferencijos. Vokietija taip ir padare.

Vokietija padidejo ir prabagetoje kai Austrija Hitleris pasisavino. Austrijos gyventojai vienbalsiai prieme Hitlerio razbaininkus. Nei vienas nepasiprieszino. Buvo leista ant balsavimo: buvo galima balsuoti arba "Taip," arba "Yes," arba Vokiszku "Ja." O nei vienas isz lavonu nepakele nei balso nei rankos priesz. Anglija, Francuzija ir Italija pritare. O Amerika saldžiai miegojo.

Po tokiu balsavimu ir po Austrijos užkariavimo, susietka Rusija, susitvarkius savo armijas, pasisake gatava, pasirengus su demokratijos szalimis palaikyti taika. Anglija, Francija ir Italija nutare nusi-lenkti, akis užsimerkti ir nuraminti ir nusiraminti. Amerika saldžius sapnus sapnavo.

Pirkite Apgynimo Czedinimo Bondus ir Markes.

Szis nusilenkimas, szis nura-minimas tesesi iki Rugsejo, (Sept.) 3, 1939; kai Anglijos Ministeris, Chamberlainas paskelbe kad jis Vokietijoj pame-teto savo ta "lietsargi" "umbreliu." Anglija paskelbe kara priesz Hitleri. Chamberlainas pamete savo "umbreliu" ir prarado savo szilta vieta. Churchillas be "umbreliaus," be jokio nusilenkimo užeme ta jo vieta.

Francijos laikraszcziiai jau pirm to rekte reke, aiskino kad Hitleris pasiutes, bet ju perspėjimai buvo "balsas tyruose." Nieks neklause, nieks netikejo.

Jau kruvina paroda insiejo. Naziai perženge rubežius ir perdem perejo Norvegija ir Dancinga, Belgija, Luksemburga ir Holandija ir nesustojo iki neužeme, nepaklupde Paryžiu.

Nuo pat szio karo pradžios iki tu metu pavasario, visas karas buvo maž-daug "apgaules karas," nes ir vienas ir kitas lukuriavo, tykojo, lauke. Tuo laiku maža Finlandija krauja liejo ir komunistus, bolszevikus gainiojo. O mes rankom plojome, viso gero ir pasisekimo tiems Finniecziams velijome.

Rugpjuczio menesyje, 1940, Rusija susitare ir susidragavo su Vokietija ir viena kitai draugiszka ranka isztiese. Isz tos sutarties, isz tos bicziulystes, Vokietija gavo drasos, bet nieko daugiau. O Rusija gavo Vokieczio armija.

Liepos 9-ta diena Francija suklupo ir visa valdžia ar suiro ar isznyko. Anglijai jau riestai. Net ir Amerikiecziai iszsigando, bet vis tylejo.

Hitleris nauja mada inveda. Jeigu armijos negali sumuszt, pulk ant vaiku, moteru ir seneliu. Jis siunte savo patrankas, eroplanus ir bomberius priesz tuos, kurie negalejo, nemokejo ar nepajiege apsiginti ar kariauti. Savo praeiktas bombas pilte pylė ant Danijos, Belgijos, ant Francijos, ir, kai Anglija likosi vienu viena, jis diena nakti liejo, pylė, mete, szove ir trenke bombas, taip kad nebuvo galima nei dangaus nei žvaigždziu matyti per bombe-rius ir eroplanus.

Lapkriczio, (Nov.) 17, 1941 Japonijos pasiuntiniai užejo pas Prezidenta Roosevelta apie taika pasiszneketi, kai kiti Japonai atlieke in Pearl Harbour savo bombas iszpereti.

Rusija su Vokietija buvo deszimts metu taikos sutarti pasirašius. Dar nei metas nepras-

Musu Kareiviai Ant Luzon Sala

Paeme Daug Miestu Nuo Japonu Ir Užeme 20 Myliu Frunto Prie Lingayeno Inlankio; Vokiecziai Bega Isz Belgijos; Amerikonai Neteko 3 Laivus Ir 500 Vyruku Ant Pacifiko

linko o ta sutartis Stalinui in subine inspyre ir krauju nudaže Rusijos snieguotas lygumas.

Italija antru kartu per trumpa žmogaus amžiu, Judosziaus broliu tapo; Francija, kaip koks szuo isz pasalu užpuole.

Italija, galingu ciesoriu ir didvyriu žeme puole ant mažos ir silpnos Graikijos — ir apsiriko, nagus nusidegino. Turejo szauktis Hitleri in pagalba. Eme Hitlerio razbaininkams ir Italijos Juduosziams net septynis menesius insibriauti ir paimti mažą Graikija. Tai kur didžiunai, tai kur kiskizsirdžiai drasuoliai!

Amerika, užpulta, pažeminta ir baisiai supykinta, paskelbe kara priesz Japoną. To skelbimo nei nereikejo, nes jau musu vaikai gulejo ant Pacifiko salu ir musu laivynas pluduriavo mariu dugne. Hitleris paskelbe kara priesz Amerika. Mussolinis, kaip geras ir isztikimas padupezikas, ir tikras Juduoszius taipgi pasipurte priesz Amerika. Trys pikciurnos priesz pasauli trys pasiute piktagrybiai priesz žmonija.

Lapkriczio (Nov.) menesyje, 1942 Amerikos armija atsilanke in sveczius pas Generola Rommeli, Afrikoje ir jo palydovus, jo armijas in Viduržemiu mares sugrudo ir pamirkino. Po tam Amerikos, Anglijos ir Francijos armijos užejo pas Mussolini, bet nabagas nemokejo ar nenorejo ar negalejo tokiu svecziu tinkamai priimti ir neszte iszsinesze ir už Hitlerio drebancziu kizsku pasikavojo.

Birželio, (June) menesyje, 1943 Amerikos lakunai jau užvieszpatavo ta dangu po kuri neseniai Hitlerio Luftwaff sztarkiai striksejo.

Ir vel dangu apsiniauke, ir

LEYTE, PHILIPPINUOSE. — Generolas MacArthuras pranesza, kad Amerikos 6-tos armijos ir tankai gavosi ant Luzon Sala, ir užeme 15 myliu frunto, paeme miestus Lingayen, Dagupan ir San Fabiano prie Lingayeno inlankio, kur prasidejo invazija ant Japonus. Japonija dabar trauke savo rezervus su kuriais Japonai mano užklupti ant Amerikonu prie Agno upes, kur kruvini musziai prasides. Amerikos kariszki eroplanai bombardavo kelius ir tiltus prie Pampangos upe netoli nuo Columpit, 27 myles nuo Manilos miesto. Isz priežasties viesulos (typhoon) Amerikonai neteko tris laivus: "Spence, Hull ir Monaghan" ir 500 vyruku, isz vakaru puses ant Pacifiko.

PARYŽIUS, FRANCIA. — Vokiecziai pasitrauke isz vakaru puses nuo St. Huberto vietos. Amerikonai isz sziauriu puses paeme Samree miesta. Hanover, Cologne ir Karlsruhe miestai bombarduoti.

LONDON, ANGLIJA. — Beveik visas miestas Budapest, Vengrijoje užimtas per Rusus. 3,000 Vokiecziu ir Vengru paimta in nelaisve. Miestas Casepel, prie Danube upe kur randasi daug fabriku, ir szeszi kiti miestai likos paimti per Rusus. Komoromas miestas kur randasi geležinkeliu centras netoli nuo Austrijos rubežio likos bombarduotas per artilerija.

vel nebuvo galima nei dangaus tisas gatves, skvierus, blokus, nei žvaigždziu matyti, ir vel patrankos ir bombos eme pulti. Bet szio karta jau tas dangus buvo ne Hitlerio, bet Amerikos.

Hitleris buvo siuntes szimtus eroplanu priesz Anglija. Amerika eme siusti tukstanczius. Naziu bomberiai sugriove nabus; Amerikos bomberiai isz-

Vokietijos tvirtove, ta taip garsinga ir galinga Atlanto siena Alijantai sugriove ir sutrupino ir Paryžiu paeme. Dabar tik lieka tik Vokietijos mus; Amerikos bomberiai isz-

Kas Girdet

Amerike ir nestoka namu ir paloceliu kuriuosia apsigyveno visokios dvasios, bet ne tokios kaip tai senoviszkuosio laikuo- sia, bet naujansio sztamo dvasios, kurios myli visokius szpo- sus ir pasilinksminimus neduo- damos žmoniui pasisio.

Vienas iz tokiu namu arba paloceliu randasi San Jose, Ka- lifornijoje, žinomas po visa is- zezuolbado krauja. Pagal pa- Ameriką kaip „palocelis dvi-“

Keturesdeszims metu adgal gyvenanti San Jose milijonier- ka Sara Wincester, geisdama gyventi malszioje vietoje, ati- tolintoje nuo gelezinkelio ir au- tomobiliu pastate sau tenais puiku paloceli susidedanti iz deszims kambariu.

Kada jau palocelis buvo pu- siau užbaigtas ir Sara galejo užimti kelis kambarius ant ap- si gyvenimo, atlanke ja dvasios kurios apreiszke jai, buk kada visiszkai užbaigs savo paloceli, tai taja diena tures mirti.

Bet Sara sau iz to nieko ne- dare ir baige statyti paloceli ir nuo tosios dienos kada dvasios pirma karta ja aplanke perejo 38 metai, bet palocelio nepalio- ve statyt ir padidint, jog dabar susideda iz 144 dideliu kam- bariu ir da tiek mažesniu, 10 tukstanciu langu, 2,000 duriu, keliu dideliu saliu ir daugybe karidoriu kuriuosia galima pa- blust kaip rymiszkuosia kata- kumbosia.

Matyt dvasioms nubodo laukti Saros mirties ir perlau- ze duota žodi.

Istorija raszo, buk pirmutine armota likos padirbta Szkot- landijoje 1554 mete. — Argi ne laikas kad jau pradetu dirbti paskutinia?

Sakoma, kad pavyzdinga gaspadine namuosia, tai dau- gian reiszkia, negu vezimas pi- nigu.

Turbut žmones kitiem laimes linkedami niekad gero nelinki, jie tankiause sako: „velinu tau szimta stubu ir szimta maiszu pinigu.“ — Argi nebutu geres- nis linkejimas kad sakytu: „velinu tau geros gaspadines namuosia!“ O kad motinos lin- ketu tos laimes vyrams, isztik- ro velinimai iszsiplidytu. Pini- gai laimingai žmogaus nepada- ro, ypatingai jeigu szeimynoje pildosi priezodis:

„Boba iz kamaros daugiau žiurstu isznesz, Negu vyras in kleti su ve- žimu privež.“

Nekuriuosia miestuosia, kur randasi pusetinas skaitlis ap- sigyvenusiu Lietuviu ir Lenku, ne sztant yra užlaikyti savo biznierius: sztornikus, buze- rius, drabužių ir kitokius, tik- tai yra nevalninkais ir nuze- mintais tarnais svetimauciu pas kuriuos nesza savo doleru- kus ir szelpia juosius.

Imkime Lietuviszkas motere- les, kaip josios uneina pas tik- tus pirkti eekio ant dreses ar taip kokio daigto. Negana, jog gerai nupleszia, bet da buna iszjuoktos per sztoriniua gauja, bet ant to visai nepaiso.

Tokie sztorninkai penisi nuo Lietuviu ir da gauja klarku ir klurku turi užlaikyma, vietoje kad lietuvizkos mergaites tu- retu uždirbti.

Laikas butu apie tai susi-

prasti ir buda surasti kad ne- butume paszlemekais kitu.

Ant kranto upes Elbro, Sara- gosoje, žmonis surado lavona mažos mergaites su skylems kakle, kurios parodo, buk žu- visokios dvasios, bet ne tokios kaip tai senoviszkuosio laikuo- sia, bet naujansio sztamo dvasios, kurios myli visokius szpo- sus ir pasilinksminimus neduo- damos žmoniui pasisio.

Jau nuo keliu metu Sarago- soje tankiai surasdavo lavonus su skylems ant kaklo iz kuriu lifornijoje, žinomas po visa is- zezuolbado krauja. Pagal pa- Ameriką kaip „palocelis dvi-“

Keturesdeszims metu adgal gyvenanti San Jose milijonier- ka Sara Wincester, geisdama gyventi malszioje vietoje, ati- tolintoje nuo gelezinkelio ir au- tomobiliu pastate sau tenais puiku paloceli susidedanti iz deszims kambariu.

Kada jau palocelis buvo pu- siau užbaigtas ir Sara galejo užimti kelis kambarius ant ap- si gyvenimo, atlanke ja dvasios kurios apreiszke jai, buk kada visiszkai užbaigs savo paloceli, tai taja diena tures mirti.

Bet Sara sau iz to nieko ne- dare ir baige statyti paloceli ir nuo tosios dienos kada dvasios pirma karta ja aplanke perejo 38 metai, bet palocelio nepalio- ve statyt ir padidint, jog dabar susideda iz 144 dideliu kam- bariu ir da tiek mažesniu, 10 tukstanciu langu, 2,000 duriu, keliu dideliu saliu ir daugybe karidoriu kuriuosia galima pa- blust kaip rymiszkuosia kata- kumbosia.

Matyt dvasioms nubodo laukti Saros mirties ir perlau- ze duota žodi.

Istorija raszo, buk pirmutine armota likos padirbta Szkot- landijoje 1554 mete. — Argi ne laikas kad jau pradetu dirbti paskutinia?

Sakoma, kad pavyzdinga gaspadine namuosia, tai dau- gian reiszkia, negu vezimas pi- nigu.

Turbut žmones kitiem laimes linkedami niekad gero nelinki, jie tankiause sako: „velinu tau szimta stubu ir szimta maiszu pinigu.“ — Argi nebutu geres- nis linkejimas kad sakytu: „velinu tau geros gaspadines namuosia!“ O kad motinos lin- ketu tos laimes vyrams, isztik- ro velinimai iszsiplidytu. Pini- gai laimingai žmogaus nepada- ro, ypatingai jeigu szeimynoje pildosi priezodis:

„Boba iz kamaros daugiau žiurstu isznesz, Negu vyras in kleti su ve- žimu privež.“

Nekuriuosia miestuosia, kur randasi pusetinas skaitlis ap- sigyvenusiu Lietuviu ir Lenku, ne sztant yra užlaikyti savo biznierius: sztornikus, buze- rius, drabužių ir kitokius, tik- tai yra nevalninkais ir nuze- mintais tarnais svetimauciu pas kuriuos nesza savo doleru- kus ir szelpia juosius.

Imkime Lietuviszkas motere- les, kaip josios uneina pas tik- tus pirkti eekio ant dreses ar taip kokio daigto. Negana, jog gerai nupleszia, bet da buna iszjuoktos per sztoriniua gauja, bet ant to visai nepaiso.

Tokie sztorninkai penisi nuo Lietuviu ir da gauja klarku ir klurku turi užlaikyma, vietoje kad lietuvizkos mergaites tu- retu uždirbti.

Laikas butu apie tai susi-

Trynukai Ir Dvynai

Pirmas paveikslas parodo trys broliai gime kartu; su- nus ponstvos William J. Aldinger iz Springfield, N. Y., yra Henry L., Robert J., ir William F. Aldinger, kurie atliko 70 kelioniu prieszu užpuolimams nuo Gegužio (May) menesio. Antras paveikslas parodo, dvynukai, Boyd ir Loyd Bartley iz Keystone, Okla., kurie buvo lakunai ant B-24 eroplanio. Loyd likos suzeistas ir aplaike medali.

Graži Moteris

VAIKSZCZIODAMAS po miszka, valdininkas Petraitis iszejo prie kranto upes ir atsistoja žiurejo, kas dedasi vandens pavirsziuje. Trumpa- regis Petraitis pamate kitame kraszte upes, maža, geltona maudykle ir stovezia iki ke- lin vandenij kokia tai moteri.

Moteris! — pamane Petrai- tis ir suspaudes akis taip, kad jis pasidare panaszios in du plonu bruksneliu.

Kaip Dievas danguj, mo- teris! Ir jauna rodos! Jo iszdžiuve keliai nuo senat- ves pradejo drebėti ir per nuga- ra, plonu sluogsniu perbejo szturpuliai.

Ach! — suvaitojo Petraitis. Prakeikta trumpa — regyste! Kas per kvailas paprotys, ne- imti su savim žiurono — ir pa- trynes sau akis tare: — Matan- ka tai balta, ka tai raudona, bet ka, nors užmuszk negaliu su- prasti. Elisin ten toliau, atsisie- siu po krumu ir palauksiu, gal priplauks arcziaus:

Užlipes in augstuma ir isz- sklaides drebaneziomis ranko- mis tankiai užaugusius kru- mus, jis pamate gimnazista gu- linti ant žoles su juodu žiuronu rankose, nustatytu in kita kranta.

Gimnazistas atsigryzes, drau- giszkai mirktelejo Petraiczini ir nusizypojes sake:

— A, ir tamsta ir-gi!

— Szunsnukis! Dar juokia- si, sumirmejo sau Petraitis ir norejo nutraukti gimnazista, bet atsimines apie žiurona, at- sigule szalia jo ir pradejo žiu- reti in kita upes kranta.

Gražuole! — tare gimnazis- tas.

Kas per szlannys! Keliai ir- gi; tiesus, balti Garbes žodis.

— O krutine. O krutine? — drebaneziomis lupomis tyliai pakartojo Petraitis.

— Graži krutine! Biski di- doka, bet matyt labai kieta!

— Kieta! — drebaneziu bal- su tare Petraitis.

— Ar negaletum tamsta, minutei, paskolinti man žiu- rona?

Gimnazistas gi nenutraukda- mas nuo akiu žiurono, supurte

galva ir tare:

— Ne, dede! Szis numeris nepraies! Reikejo savo pasiim- ti.

Petraitis iszkiszes dreban- ezia ranka, prasze.

— Duok! vienai minutei.

— Ne-ne! Dykai, ar ka, asz ji isz savo tetos komodes isz- traukiau! Kad tamsta turetum žiurona, tai ir man neduotum?

— Na, duok!

— Nemaiszyk, tai duosiu.

Jis pasitrauke pirmyn ir dar labiau prispaude prie akiu žiu- rona.

— Oi-oi-oi! Nugara pasu- ko. Kas per nugara! Asz visgi nemaniau, kad ji turi toki gra- žu pakauszi.

— Petraitis guledamas sza- lia, atsikusko.

— Klausyk, — pradejo jis visai permainingu balsu:

— Jeigu taip — tai tamsta neturi teises žiuret in besima- dancias moteris.

— Bet tamsta mane taipgi prasziai žiurono!

— Pacziam galima, o man- ne!

Petraitis nutilo.

— Užsinorejes, atimsiu žiu- rona ir dar primusziu. Žinai, asz tvirtesnis.

— Nagi! Pamegink atimti.

Asz toki triukszma sukelsiu, kad visi vasarnamiu gyvento- jai susirinks. Man tai niekas, asz vaikas — primusz, už ausu patampys; bet-gi tamstai ant visos vasaros, — koks nemalo- numas bus! Tamsta senas žmo- gus ir dar, sakys, tokiais niek- niekiais užsiimi.

— Dabar ji vel pasuko kru- tine. Nori, asz tamstai pasako- siu viska, ka pats matau?

— Eik po velniais!

— Pats eik tenais! — szal- tai atsake gimnazistas.

Petraitis nusprende — da- vus gimnazistui per pakauszi, tuojaus eiti namo, bet vietoj to prarijo seile ir atsisukes in ji tare:

— Sztai kas, mano bran- gus: jeigu nenori paskolinti, tai, parduok!

— Taigi, parduok. Tuomet teta man parodys, kaip sveti- mas žiuronas pardavinet!

— Asz tikiu, — tare Pet- raitis, — kad jusu teta ir ne pamans ant tamstos! Dabar

tarnaites tokios vagilkos. Asz- gi tau pilna kaina tuojaus.

Gimnazistas užsimaste.

— Gmm. Tai kiek tamsta man duosi?

— Deszims litu.

— Deszims litu? Tamstai reikejo pasiulyti 50 centu. Jis krautuveje dvideszims penkis — kainuoja.

— Tai žiurek, penkioiikos — nori?

— Duok trisdeszims!

— Czia jau kiaulyste. Pats sakai, kad nanjas dvide- szims penkis — kainuoja, o isz- manes trisdeszims lupi!

— Maža kas! Kartais ir penkiasdeszims atiduosi.

— Dabar ji vel pasilenke krutineje! Pasiustusiai gra- žu! Perejo in negilia vieta ir matyt kojus.

Pirmiau gimnazistas žiurejo be tiklo, bet dabar jis ta dare su komereijos tikslu.

— Kas tai pas ja? Ant susi- lenkimo dobutes. Teisybe!

— Kas per anku baltumas. Alkuniu gražumas!

— Tamsta — tare Petrai- tis, nori, asz duosiu dvide- szims penkis litus, asz, dau- gian neturiu. Sztai pinigine, dvideezims penki litai su de- szimezia centu. — Imk, su pi- nigne! Pinigine nauja, tris litus kainavo.

— Taigi, nauja! — bet se- nai, kokia kaina? — 50 centu!

— Petraitis norejo pasaky- ti, kad jis pats už sena žiurona

dvigubai nori, bet pabijojo, kad jis nesupyktu.

— Vel pasuko nugara ir su- silenke!

— Kas tai! Maudymuisi kostiumas atsiseses ir...

— Klausyk! — drebaneziu balsu suriko Petraitis. Asz tau duosiu apart dvideszims pen- kiu litu su pinigine, dar nauja peiliuka ir negrazia atvirute!

— Ar asztrus peiliukas?

— Asztrus, asztrus! Tik va- ni.

— Ar pirkau!

— Ar tamsta turi popiro- szims penkis — kainuoja, o isz- manes trisdeszims lupi!

— Maža kas! Kartais ir penkiasdeszims atiduosi.

— Dabar ji vel pasilenke krutineje! Pasiustusiai gra- žu! Perejo in negilia vieta ir matyt kojus.

Pirmiau gimnazistas žiurejo be tiklo, bet dabar jis ta dare su komereijos tikslu.

— Kas tai pas ja? Ant susi- lenkimo dobutes. Teisybe!

— Kas per anku baltumas. Alkuniu gražumas!

— Tamsta — tare Petrai- tis, nori, asz duosiu dvide- szims penkis litus, asz, dau- gian neturiu. Sztai pinigine, dvideezims penki litai su de- szimezia centu. — Imk, su pi- nigne! Pinigine nauja, tris litus kainavo.

— Taigi, nauja! — bet se- nai, kokia kaina? — 50 centu!

— Petraitis norejo pasaky- ti, kad jis pats už sena žiurona

dvigubai nori, bet pabijojo, kad jis nesupyktu.

— Vel pasuko nugara ir su- silenke!

— Kas tai! Maudymuisi kostiumas atsiseses ir...

— Klausyk! — drebaneziu balsu suriko Petraitis. Asz tau duosiu apart dvideszims pen- kiu litu su pinigine, dar nauja peiliuka ir negrazia atvirute!

— Ar asztrus peiliukas?

— Asztrus, asztrus! Tik va- ni.

— Ar pirkau!

— Ar tamsta turi popiro- szims penkis — kainuoja, o isz- manes trisdeszims lupi!

— Maža kas! Kartais ir penkiasdeszims atiduosi.

— Dabar ji vel pasilenke krutineje! Pasiustusiai gra- žu! Perejo in negilia vieta ir matyt kojus.

Pirmiau gimnazistas žiurejo be tiklo, bet dabar jis ta dare su komereijos tikslu.

— Kas tai pas ja? Ant susi- lenkimo dobutes. Teisybe!

— Kas per anku baltumas. Alkuniu gražumas!

— Tamsta — tare Petrai- tis, nori, asz duosiu dvide- szims penkis litus, asz, dau- gian neturiu. Sztai pinigine, dvideezims penki litai su de- szimezia centu. — Imk, su pi- nigne! Pinigine nauja, tris litus kainavo.

— Taigi, nauja! — bet se- nai, kokia kaina? — 50 centu!

— Petraitis norejo pasaky- ti, kad jis pats už sena žiurona

dvigubai nori, bet pabijojo, kad jis nesupyktu.

— Vel pasuko nugara ir su- silenke!

— Kas tai! Maudymuisi kostiumas atsiseses ir...

— Klausyk! — drebaneziu balsu suriko Petraitis. Asz tau duosiu apart dvideszims pen- kiu litu su pinigine, dar nauja peiliuka ir negrazia atvirute!

— Ar asztrus peiliukas?

— Asztrus, asztrus! Tik va- ni.

— Ar pirkau!

— Ar tamsta turi popiro- szims penkis — kainuoja, o isz- manes trisdeszims lupi!

— Maža kas! Kartais ir penkiasdeszims atiduosi.

— Dabar ji vel pasilenke krutineje! Pasiustusiai gra- žu! Perejo in negilia vieta ir matyt kojus.

Pirmiau gimnazistas žiurejo be tiklo, bet dabar jis ta dare su komereijos tikslu.

— Kas tai pas ja? Ant susi- lenkimo dobutes. Teisybe!

— Kas per anku baltumas. Alkuniu gražumas!

— Tamsta — tare Petrai- tis, nori, asz duosiu dvide- szims penkis litus, asz, dau- gian neturiu. Sztai pinigine, dvideezims penki litai su de- szimezia centu. — Imk, su pi- nigne! Pinigine nauja, tris litus kainavo.

— Taigi, nauja! — bet se- nai, kokia kaina? — 50 centu!

— Petraitis norejo pasaky- ti, kad jis pats už sena žiurona

dvigubai nori, bet pabijojo, kad jis nesupyktu.

— Vel pasuko nugara ir su- silenke!

— Kas tai! Maudymuisi kostiumas atsiseses ir...

— Klausyk! — drebaneziu balsu suriko Petraitis. Asz tau duosiu apart dvideszims pen- kiu litu su pinigine, dar nauja peiliuka ir negrazia atvirute!

— Ar asztrus peiliukas?

— Asztrus, asztrus! Tik va- ni.

— Ar pirkau!

džiaugsmingai suszvilpe ir pa- sislepe miszko tankumyne.

Petraitis pristate žiurona prie akiu ir insižiurejes pama- te: negiliai vandenij prie mau- dykles margame kostiume sto- vejo jo žmona, Mare, ir užme- tusi rankas už galvos, taisie sa- vo plaukus.

Petraiczio akyse pasirode raudoni rutuliukai. Jis ka tai sumurmejo ir pykdamas mete nereikalinga žiurona in vande- ni.

Iki tilto, per kuri jam reike- jo pareiti in kita upes kranta, kur stovėjo jo vasaramis: rei- kejo eiti trys kilometrai; kojos skandejo, norejosi rukyti, bet poperosu nebuvo.

— GALAS —

Prakte Apgynimo Czedinimo Bondus ir Markes.

Istorija apie „AMŽINA ŽY- DA.“ Jo kelione po svieta in liudymas apie Jezu Kristu. 20 Centai.

Saule, Mahanoy City, Pa.

L. TRASKAUSKAS LIETUVISZKAS GRABORIUS

Laidoja kunus numireliu. Pasam- do automobilus del laidotuviu, krikstiniu, vestuviu ir kitokiama reikalama. Telefono Numeras 78 820 W. Centre St., Mahanoy City

---\$1.00 Vertes Knygu Už 50c---

Iszsirinkite iz sekanczio katalogo už \$1 vertes knygu, prisiuskite tik 50c., o aplaikysite knygas per paczta.

Adresavokite: SAULE PUBLISHING CO., Mahanoy City, Pa.

No. 101 Kapitonas Velnia. Pui- kus apraszymas, diiele knyga, 404 puslapiu. Popierinei apdarai. 50c. No. 102 Prakeikta, meilingas kri- minaliszka apraszymas, 202 pus. 35c. No. 103 Vaidelota, apisaka iz pirmutines puses szimtmeczio, isz- imta iz Lietuviszku užlieku. Su pa- veiksiais, 177 dideliu puslapiu. 35c. No. 104 Trys istorijos, apie Ne- valioje pas Maurus, Vieszkelio Duob- es, Karalaitis Žmogus. 121 pus. 25c. No. 106 Penkios istorijos, apie Gregorius; Isz numirusiu prisikele, Dorybe veda in laime; Szaltiszaiti. No. 111 Szupinis (3 dalis), tal- pinasi sekanti skaitymai: Ila iz ma- zios iszlis; Apie boba ka negalejo Raganiszka lazdele; Boba kaip ir vi- savo liežuviu sulaukty; Girtuoklis Jurgis; Galinga ypata gaybe meiles; sos bobos. Teip-gi juokai, Rodos, trumpi pasakaitymai ir t. t. 52 puslapiu.15c. No. 112 Trys apisakos apie pini- gai galva-žudziai; Ražanczius iszg- elbsti nog smert; Apie Szv. Kristupa; Juokingi szpeselei, Kaip traukt gi- bukninal einiki in kiti szpeselei. 20c. No. 116 Istorija apie Sierata, puikus apraszymas. 119 pus.15c. No. 119 Keturiu istorijos apie Garzia Haremo nevalninke; Luoszia: Viena motina; Vaikucziu plepejimas 62 puslapiu15c. No. 120 Dvi istorijos apie Valu- kas iz girrios ir Ant nemuno. 58 puslapiu15c. No. 123 Septynios istorijos apie Stebukingas zerkolas; Sidabrinis grabelis; Drusus szuo; Kolera; Sen- lis; Vargo sapnas ir pasaka apie ci- gonus. 45 puslapiu15c. No. 124 Dvi istorijos apie Dvazi- ne Pana ir Apie Baisi istorija. 61 puslapiu15c. No. 126 Penkios istorijos apie Doras gyvenimas; Priversta links- mybes; Vargingo žmogus sunu; Trys uželktis karaliaus dukters; Jonukas kuris buvo proringesnis už savo pona 61 puslapiu15c. No. 127 Trys istorijos apie Duk- te nustvin: Paleninte; Da brolei Varenite ir Skunutis. 60 pus.15c.	No. 128 Dvi istorijos apie Vald- mieras ir apie Bedali. 44 pus. 15c. No. 129 Keturiu istorijos apie Ketvirtas priakymas Dievo; Kelia- uotoji in Szventa žeme; Beda; Tamsu- nus prigauna. 58 puslapiu.15c. No. 132 Trys istorijos apie Anglo- rius iz Valencijos; Kožnas daigtas turi savo vieta; Ka pasake ka tras pacziuošas. 76 puslapiu.20c. No. 133 Dvi istorijos apie Neuzmo- kamus žiedas ir Apie Druata Alksni, 62 puslapiu15c. No. 134 Dvi istorijos apie Baisi žudinta ir Apie Urlika Razbaininka, 43 puslapiu15c. No. 139 Trys istorijos apie Užpuo- limas Totoriu; Baltas V
--	--

:- Vyskupas Miriel'is :-

1815 metais Szarlis — Fran-
sua — Bienveniu — Miriel'is
buvo vyskupu miestelyj D.

Karta, vakare, kaž kas pasi-
belde in vyskupo namus.

— Ineikite, atsiliepe vys-
kupas.

Durys placziai prasivere, lyg
butu kas isz lauko jas smarkiai
stumes.

Inejo žmogus, ženge žingsni
pirmyn ir, neuždares duru, su-
stoję. Ant pečių turejo krep-
szi, rankose laike didele lazda.
Jo veidas buvo drusus, piktas,
nuvargęs, storžieviszkas. Kros-
nies ugnis apszvietę jį.

Vyskupas ramiai žiurejo
inejusi. Jis tik ka pravere bur-
na, kad paklausus ko reikalia-
ga, kaip inejes, abiem rankom
pasiremes ant lazdos ir perme-
tes seneli akimis, prakalbo:

— Sztai. Mano vardas Ža-
nas Valžanas. Asz kalinys 19
metu praleidau sunkiuju darbu
kalejime. Keturiuos dienas pra-
ejo, kaip mane paliuosavo ir
sztai einu in Pontolyje, ten ma-
ne paskyre. Keturias dienas ei-
nu isz ulono. Sziadien atėjau
trisdeszimts kilometru. Czionai
smukleje, mane iszvere už gel-
tona pasa. Nuejau in kita
smukle ir isz ten mane pravere.

“Eik lauk!” — sako. Nuejau in
kalejima — sargas neinleido.
Nuejau in szuns buda — szuo
inkando mane ir iszvere, lyg ir
jis pažino kas asz. Norejau nak-
voti lauke, bet tamsu, pamau-
niau, bus lietus ir gryžau in
miesta, kad prigulsi kur nors
po vartais. Visai buvau pasi-
rengeš gulti ant akmeninio
suolo, kaip kaž kokia senele pa-
rodė man jusu duris ir sake:

“Pasibelsk tenai!” Kas ezia
pas jus? Smukle? Pas mane pi-
nigu yra szimtas devyni fran-
kai, uždirbti kalejime. Asz už-
mokesiu, pinigai yra. Asz pri-
vargau, juk atėjau trisdeszimts
kilometru ir, be to, alkanas.
Kaip, likti ezia?

— Ponia Magluar, — tare
vyskupas savo tarnaitę, — pa-
duokite dar indu.

Kelianninkas padare dar tris
žingsnius pirmyn ir pasilenke
prie stovincios ant stalo lem-
pos.

— Klausykite, — kalbejo,
jis, kaip ir nesuprasdamas vys-
kupo paliepimo. — Jus girde-
jote, kad asz kalinys? Tiesiog
isz kalejimo, — jis iszemes isz
kiszenes ir iszlenke geltona
lakszta. — Sztai mano pasas.
Geltonas, matote. Del jo ir va-
re mane isz visur lauk. Asz mo-
ku skaityti, kalejime iszmokau,
ten yra norintiems mokykla.
Žiurekite, kas paraszta: “Ža-
nas Valžanas, paliuosotas isz
kalejimo, kiles.” Tas jums ne-
svarbu. “Kalejime buvo laiko-
mas 19 metu. Penkerius metas
už vagyste su insilaužimu; ke-
turiolika — už ketverius pasi-
kesinimus pabegti. Labai pavo-
jingas.” Sztai ir varo visi mane
lauk; o jus insileisite mane? O
gal, yra pas jus tvartas?

— Ponia Magluar, pakloki-
te szvaru patala. — Pasake
vyskupas.

Ponia Magluar iszejo pildy-
ti paliepima.

Vyskupas kreipesi in sve-
czia.

— Seskite ir suszilkite, ma-
— Pirkie U. S. Bonus Sziadien!

Generolas Su Vaikucziais

**Majoras Generolas C. L. Chennault, isz Amerikos 14-
tos armijos orinio pulko, Ki-
nojoje aplaika nuo Kinijos
Mokyklos vaikucziu Kaledu
sveikinima. Generolas vaik-
cziu laiko ant ranku.**

no pone. Mes tuoj vakarieniau-
sime; laike vakarienes paruosz
jums patala.

Pakeleivis, matomai suprato.
Jo veidas nuliudusi ir pikta
iszraiskza perejo in nustebusia,
netikinczia, džiaugsminga ir
jis pradejo murmeti, kaip žmo-
gus, nuklydes nuo tikro kelio.

— Sztai kaip?! Mat! Vadi-
nasi, likti? Nevarote manes, ka-
linio! Vadinatė “mano pone.”
Sakote “jus,” o ne “tu!” Ne-
sakote: “eik lauk, szunie,”
kaip visi man kalbejo. Asz ma-
niau, kad ir jus mane iszvary-
site, todėl asz ir pasisakiau
jums isz karto, kas asz. O jus
kvieciate mane vakarienianti
ir patala szvaru, kaip visiems,
duodate. 19 metu asz nemiego-
jau ant patalo. Geri jus žmo-
nes! Dovanokite, pone smuk-
lininke, kaip jusu vardas? Asz
užmokesiu, kiek tik jus parei-
kalausite. Jus teisingas žmo-
gus. Juk Tamsta smuklinin-
kas?

— Asz kunigas, atsake vys-
kupas.

— Kunigas! — perkirto ka-
linys, jus gal kunigas szios di-
deles bažnyczios? Isztikruju,
pakvailejau asz, kad nepaste-
bejau jusu sutanos.

Tai kalbedamas, jis padejo
krepseli in lazda kampan, pa-
slepe pasa kiszenen ir atsisedo.

Tuo laiku vyskupas uždare
duris, kurias jis buvo palikes
atviras.

Gryžo ponia Magluar. Ji at-
nesze dar indu ir padejo ant
stalo.

— Ponia Magluar, — tare
vyskupas, — pastatykite indus
areziau prie ugnies, ir, kreip-
damasis in sveczia, pridure —
nakties vejas Alpeze szaltas.
Mano pone, jus tur but, susza-
lote?

Kiekviena karta, kai vysku-
pas tardavo žodžius “mano po-
ne,” savo rimtu, szvelniu bal-
su, kalinio veidas szvytejo.

Pasakyti kalinini: “mano
pone” — tas pats, kas paduoti
stikla vandens troksztanciam.
Nusižeminimas trokszta pagar-
bos.

— Kaip szi lempa tamsiai

szvieczia! — pastebejo vysku-
pas.

Ponia Magluar suprato ir
nuejo in vyskupo miegamaji
sidabrinu žvakydžiū, kurias
atnesze su uždegtomis žvake-
mis ir pastatė ant stalo. Ji ži-
nojo, jog vyskupas mego, kad
uždegtu žvakes, kada pas ji bu-
na svecziai.

— Geras jus, — tare kali-
nys, — ne neapkenziate ma-
nes. Priemete mane. Asz neau-
slepiau nuo jusu isz kur asz ir
kas asz.

Vyskupas maloniai paeme
kalinio ranka ir tare:

— Jus galejote ir nesakyti
man kas jus. Szis namas ne ma-
no, o Dievo. Szios durys ne
klausia ineinancio, ar turi jis
varda, bet ar yra jis vargzasas.
Jus keneziate, jus kankina al-
kis ir troksztulys, mielai pra-
szome — ineikite. Asz jus pri-
imu ne pas save, ezia szejmi-
ninkas tas, kas reikalingas pa-
stoges. Viskas, kas ezia yra —
jusu. Kam reikalinga žinoti ju-
su vardas? Ankszcziau, negu
jus pavadinote save, asz jau ži-
noju kaip jus pavadinoti.

Sveczias, didžiai nustebes,
pažvelge in vyskupa.

— Isztikruju, jus žinojot,
kaip asz vadinauos?!

— Su raudonas žiponas,
— Taip, — atsake vysku-
pas, — asz žinojau, kad jus va-
dinatės — mano brolis.

— Taip asz buvau alkanas,
kai inejau ezia, — kalbejo sve-
czias, — bet jus taip nustebinat
mane jog ir alkis praejo.

Vyskupas pasižiurejo in jį ir
paklause:

— Jus labai kentejote?
— Sztai kaip?! Mat! Vadi-
nasi, likti? Nevarote manes, ka-
linio! Vadinatė “mano pone.”
Sakote “jus,” o ne “tu!” Ne-
sakote: “eik lauk, szunie,”
kaip visi man kalbejo. Asz ma-
niau, kad ir jus mane iszvary-
site, todėl asz ir pasisakiau
jums isz karto, kas asz. O jus
kvieciate mane vakarienianti
ir patala szvaru, kaip visiems,
duodate. 19 metu asz nemiego-
jau ant patalo. Geri jus žmo-
nes! Dovanokite, pone smuk-
lininke, kaip jusu vardas? Asz
užmokesiu, kiek tik jus parei-
kalausite. Jus teisingas žmo-
gus. Juk Tamsta smuklinin-
kas?

— Asz kunigas, atsake vys-
kupas.

— Kunigas! — perkirto ka-
linys, jus gal kunigas szios di-
deles bažnyczios? Isztikruju,
pakvailejau asz, kad nepaste-
bejau jusu sutanos.

Tai kalbedamas, jis padejo
krepseli in lazda kampan, pa-
slepe pasa kiszenen ir atsisedo.

Tuo laiku vyskupas uždare
duris, kurias jis buvo palikes
atviras.

Gryžo ponia Magluar. Ji at-
nesze dar indu ir padejo ant
stalo.

— Ponia Magluar, — tare
vyskupas, — pastatykite indus
areziau prie ugnies, ir, kreip-
damasis in sveczia, pridure —
nakties vejas Alpeze szaltas.
Mano pone, jus tur but, susza-
lote?

Kiekviena karta, kai vysku-
pas tardavo žodžius “mano po-
ne,” savo rimtu, szvelniu bal-
su, kalinio veidas szvytejo.

Pasakyti kalinini: “mano
pone” — tas pats, kas paduoti
stikla vandens troksztanciam.
Nusižeminimas trokszta pagar-
bos.

— Kaip szi lempa tamsiai

— jus iszejot isz liudesio vie-
tos. Bet, klausykite, danguje
bus daugiau džiaugsmo del at-
galestanjaneczio nusidejelo už-
verkto veido, negu szimto tei-
singuju. Jeigu jus iszsineszet
isz tos kancziu vietos pykti ir
neapykanta priesz žmones, jus
verti pasigailejimo; jeigu jus
iszsineszet nusižeminimo ir tai-
kos jausma — jus geriausias
isz musu visu.

Tuo laiku ponia Magluar at-
nesze vakariene.

Vyskupo veidas, kaip val-
zingo szejmininko, staiga nu-
szvito.

— Prasau už stalo, — pa-
kviete jis, kaip paprastai kvie-
te sveczius.

Vyskupas sukalbejo malda,
paskui pripilste sriubos. Sve-
czias godžiai griebesa valgesi.

— Man rodosi, kad kaž ko
truksta ant stalo — staiga tare
vyskupas.

Iztikruju, ponia Magluar
padave ant stalo tik tris reika-
lingiausius indu rinkinius.
Tarp kitko, inejo in paproti
paduoti, kai vakarieniao kas
nors svetimuju, visus szeszius
indu rinkinius.

Ponia Magluar suprato, pri-
minima, tyledama iszejo ir per
valande, vyskupo pareikalau-
ti indai, spindejo ant staldeng-
tes, lygiai padeti priesz kiek-
viena sedinti už stalo.

Po vakarienes vyskupas pa-
eme nuo stalo viena sidabrine
žvakyde, kita padave savo sve-
czini ir pasake:

— Asz palydesiu jus in ju-
su kambari.

Kalinys nuejo paskui jį. Tuo
laiku, kai jie ejo per miegama-
jį, Ponia Magluar slepe sidabra
in sienine spinte, kuri buvo
virsz galvos vyskupo lovos. Ji
tai dare kiekviena vakara,
ankszcziau, negu eiti gulti.

Vyskupas privede sveczia
prie kambario, kuriame buvo
prirengtas patalas, pastatė žva-
kyde ant staliuko ir, palinkejes

sveczini geros nakties, pasisza-
lino.

Kai bažnyczios bokszto laik-

Ne pertoli nuo Portambijos,
Atsibuvo varduos,
Buvo ten vitytos ir mydaus,
Guzutes ir dangiaus,
Badai vynu del merteriu,
Ir guzutes del merginu.

Tas dejosi Niudžerzes steite,
Mažam mieste,
Lietuviu ten kelios szejmynos,
Nes protingos nei vienos.

Viena narsunas atsirado,
Ir kibti prie motereles pradejo.
Bet in kaili nuo jos gavo,
Ir keliolika dienu dejava.

Ir jo bode vos gyvas pasiliko,
Ir tas vos neatliko,
Gera! kaip tokius kvailius
pataiso,

Tai nepasilieka ant sauso.
* * *
Jau antai,
Po szveneczniu intilientai,
Su guminais branktais ant
kaklu,

Emesi vieni kitus už paklu,
Ir peilius iszsitrauke,
Per gerkles patrauke,
Jau vyrucziai tai ne kas,
Jeigu tokis jusu progresas.

* * *
Filadelfioj visi gražei
pasielge,
Tiktai ant vieno stryto tankei
pasibeldžia,

Nesenei ten veselka atsibuvo,
Daug juoku buvo.

Pirmiause gere, kiek tik tilpo,
Ba pilna nama prisivilko,
Ant paskutino floro tas buvo,
Kur ta glauna svodba
atsibuvo.

O gražu buvo žiuret,
Kaip nuo virszaus pradejo
nueitinet,
Ba girti buvo,
Tai ne vienas in diezia
pargriuvo.

Net szliubinius ziedus pamete,
In purvyua sutripe,
O kiek tai pridare juoku,
Ir geda del Lietuviu,
Tai geda del visu,
Nuo svetimtauciu.

* * *
New Yorke vienas,
Beprotis vyras,
Ant uilyczios stovejo,
“Gesino ugnia” ant niek
nežiurejo.

Praeidamas moteres jį kolojo,
Jis ant to nežiurejo.

Tada paliomona užleido,
Nuvtere ir nepaleido,
Nuvede pas vaita, kur
užmokejo,

Bausme su dolerukais padejo;
Daugiau to nedarys,
Su tokiu darbu in užkabori
inlys.

* * *
Nekurias motereles,
džiaugsmas ima,
Kaip josies diea in ligonbute
paima,

Linksma, rodos ant szimto
arkliu užseda,
Guzute geria, gardžiai eda.
Daugeji tokiu jau žinan,
Ir pati savo akimi macziau,
Kaip prie kožno kabinasi,

rodos iszsmuze antra valanda
nakties, Žanas Valžanas pabu-
do. Lova buvo per daug
minkszta ir tas jį prikele. Jau
dvideszimts metu, kaip jis ne-
miegojo tokioje lovoje, nors ir
atsigule nenusiivilkes, bet kaž
koks jausmas trukde jam stip-
riai miegoti. Dang invairiu
mineziu slinko jam in galva,
bet viena nuolat sukosi ir szali-
no kitas: jis pastebejo szeszius
sidabrinu indu rinkinius ir di-
deli sriubos szaukszta, padetus
ponios Magluar ant stalo. Tie
indai nedave jam ramybes. Žie-
gulejo ezia, netoli, keleta žings-
niu nuo jo. Praeidamas pro
miegamaji jis mate, kaip senoji
tarnaitė slepe juos in spinte.

Ji randasi po deszines iszejant
isz valgomojo. Indai buvo sun-
kus, senovinio sidabro; juos
pardaves galejo gauti du kart
tiek, ka uždirbo, budamas kale-
jime, per devyniolika metu.

Jis ilgai kovojo su savimi.
Iszsmuze treczia valanda.

Pravere akis, pasikele lovoje,
praties rankas in apeziupine-
jo krepzsi, numesta in kampa,
paskui nuleido kojas ir atsise-
do.

Keeleta minucziu galvojo,
paskui atstotojo, klausesi, na-
mas skendo tylumoje. Insikisze
batus in kiszenes, užsidejo
krepzsi ant pečių. Sulaikydamas
kvepavima ir, atsargiai
žengdamas, nuejo in gretima
kambari, vyskupo miegamaji.

Miegamojo kambario durys bu-
vo pridarytos: vyskupas netgi
neuzdare jų iseidamas. Žanas
Valžanas užsismauke ant kak-
tos kepure ir greit, nežiureda-
mas in vyskupa, nuejo tiesiog
prie spinteles. Raktas buvo du-
releje; jis atidare jas; pirmas
daiktas, krites jam in akis, bu-
vo pintine su sidabru; jis pae-
me ją, greitai žingsniu perejo
per kambari ir, nepaisydamas
in paties keliama bilde, pri-
ejo prie lango; sueziupes lazda,
inkisze sidabra in krepzsi, isz-
szoko per langa ir, greit perbe-
ges soda, dingo.

Kita ryta, saulei tekant, vys-
kupas vaikszečio sode. Ponia
Magluar labai nusigandusi at-
bego pas jį.

— Jusu szventenybe! Jis
iszejo ir isznesze musu sidabra.
Žiurekite, sztai, jis ezia perli-
po!

Vyskupas valande stovejo
tyledamas, paskui, užsimastes,
pakele akis ir szvelniai pasake:

— Pirmiausiai, reikia pa-
klausti ar musu buvo sidabras?
Asz jau nuo seno neteisetai lai-
kiau jį pas save: jis priguli
vargszams. O szis žmogus yra
vienas tu vargzu.

Greit po to, vyskupas sedosi
pusryciauti už to paties stalo,
kur ana vakara sedejo Žanas
Valžanas.

Jis tik ka rengesi atsistoti,
kaip in duris pasibelde:

— Ineikite, atsiliepe vys-
kupas.

Atsidare durys. Trys žmones
laike už apykakles ketvirtaji.
Trys žmones buvo žandarai,
ketvirtasai Žanas Valžanas.

Vyskupas prisiartino prie jų
taip greitai, kaip leido jo am-
žius.

— Ak, tai jus! — sake jis,
žiuredamas in Žana Valžana.
Pabegti in svietu kalbinasi.

Sunku rasti motereles szczyros,
Kad butu szirdies geros,
Iszejna ne ant vaikeliu,
Tokia vietos szirdyje Dievo
neturi,

Ir ant grieko suvis nežiuri.

Labai malonu jus matyti. Klau-
sykite juk asz jums dovanojan
ir žvakydes: jos sidabrinės,
kaip ir kiti daiktai. Kodel jus
nepasiemet ju draug su indais?

Žanas Valžanas pakele akis
ir pasižiurejo in vyskupa tokiu
žvilgsniu, kurio joks žmogaus
žodis negali iszreiksztiti.

— Tai szis žmogus teisybe
sake, Jusu szventenybe? — pa-
klause žandaras.

— Mes sutikome jį; jis isz-
rode pabeges, sulaikeme ir, kra-
tydami, radome sidabra.

— Ir jis pasake jums, —
szypsodamasis perkirto vysku-
pas, kad tai jam dovanojo se-
nas kunigas, nakvynen jį insi-
leides? O jus atvedote jį ezia?
Tai nesusiipratimas!

— Vadinas, mes galime jį
paliuosuoti?

— Be abejones, — atsake
vyskupas.

Žandarai paleido Žana Val-
žana, kuris pasitrauke atgal.

— Ar isztikruju mane pa-
leidžia? — prakalbo jis tik gir-
dimai, kaip kalba sapne.

— Taip, tave paleidžia. Ar-
gi tu negirdejai? — paklause
vienas žandarų.

— Mano broli, — kreipesi
in jį vyskupas, — ankszcziau
negu iszeisite, pasiimkite jusu
žvakydes. Sztai jos.

Jis priejo prie pečių pa-
me in padave jas Žanui Valža-
nui.

Žanas Valžanas drebejo visu
kumu. Jis maszinaliai paeme
žvakydes isz vyskupo ranku ir
iszsilblazkusiu žvilgsniu žiure-
jo in jas.

— Eikite ramybeje, — tare
jam vyskupas. — Tiesa, mano
broli, jeigu dar jus atiesite, tai
nera reikalo eiti per soda. Jus
galite visuomet ateiti ir iszeiti
pro duris isz gatves: jos nei
diena nei nakti neuzdaromos.

Paskui, kreipdamasis in žan-
darus, pridure:

— Jus galite eiti, ponai.
Žandarai pasiszalino. Žanas
Valžanas tik ne alpo.

Vyskupas priejo prie jo ir
pasznabždomis pasake:

— Neužmirszkite, niekuo-
met neužmirszkite savo pasiža-
dejimo; jus davete žodi panau-
doti sziuos pinigus tam, kad
pasidarius teisingu žmogumi.

Žanas Valžanas neatsimin-
damas jokiu pasižadejimu, su-
sigedo.

Tuos žodžius vyskupas pasa-
ke ypatingai pirmgydamas. Jis
iszkilmingai tese:

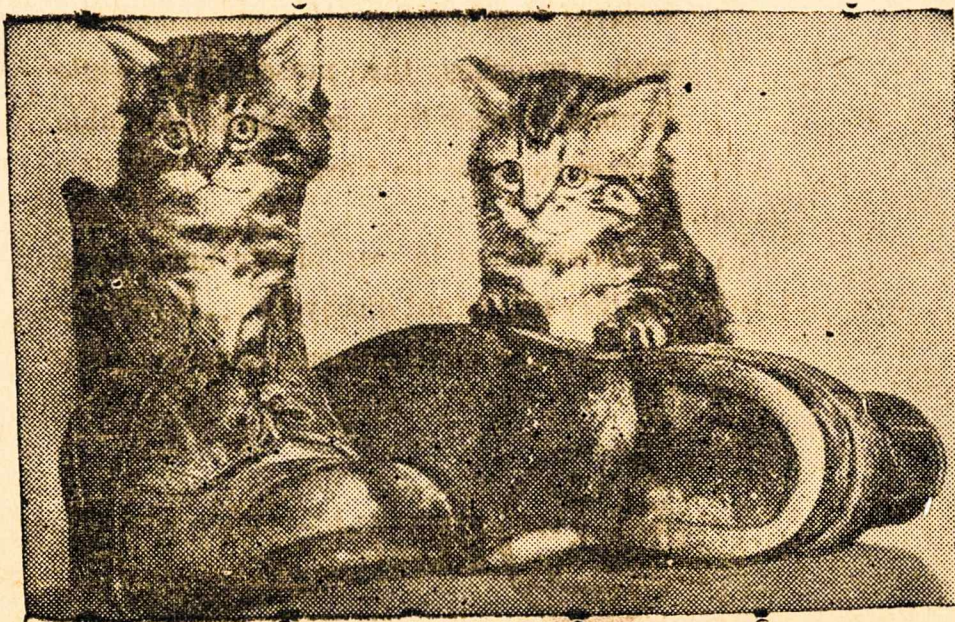
— Žanai Valžanai, broli
mano, nuo szio laiko jus nusto-
jotė priklause piktam ir inžen-
giate in gero karalija. Asz pir-
kau jusu siela. Iszvariau isz jos
piktos tamsybes dvasia ir in-
teikiu ją, gryna, Dievui.

— GALAS —

Adresus Gyvenimo
Tieji kurie persikrausto in
kitas vietas arba iszvažiuoja in
kitus miestus ant apsigyveni-
mo ir geidžia kad jiems ‘Saule’
eitu be pertraukos, kada maino
savo adresus tai tegul neu-
mirszta paduoti ir savo sena
adresa, o tuom palengvinsite
nes kitaip negalesime surasti
kur tokis žmogus gyvena. To-
del, jaigu permaintote savo gy-
venimo vieta, rasant in redys-
te kad permaintyti Jusu adresa,
paduokite taipgi ir savo sena
adresa, kur kitados gyvenote,
mums darba ir daug ergelio!
Saule, Mahanoy City, Pa.

Pirkie U. S. Bonus Sziadien!

Katukai Czeverykuose

Paveikslas prisiunestas isz Australijos — Katukai jau-
cziasi gerai dideliuose Amerikos kareivio czeverykuose.

Zinios Vietines

— Utarninke pripuola Sv. Marcelliaus; Sereodoje, Sv. Antano Abbas., Ketverge, Sv. Petro Kr. Ry., Petnyezioje, Sv. Mario — Sv. Mortos; Subatoje, Sv. Fabiano — Sv. Sebast.

— Sereodos ryta, 9:30 val., Sv. Juozapo bažnyčioje Kun. J. Moleskas, izs Wilkes-Barre, Pa., suriszo mazgu moterystes pana Morta, dukte ponstvos J. Karaszauksai, nuo 17 N. Linden Uly., su kareivis Pfc. Elmer Martinson sunus ponstva Ed. Martinson izs Bisbee, N. Dak., kuris randasi prie tarnystes Indiantown Gap, Pa. Svo-tais buvo Eleanora Boczkaukskiute ir kareivis Pvt. J. Kap-turkievicius izs Buffalo, N. Y., taipgi randasi Indiantown Gap, Jaunavedžiai apsigyvens In-diantown Gap, Pa., kurie tar-nauja del "Dede Samo."

— Valdžia prisiunte ponai Onai Kubilienei nuo 819 East Centre uly., telegrama kuris pranesza buk neteko savo su-naus kareivis Pfc. Juozo, 27 metu amžiaus laike muszio Gruodžio (Dec.) 22-tra diena 1944 m., kur ten Francioje. Gi-mes Mahanoy City, prigulejo prie Sv. Juozapo parapijos. Paliko savo motina — jo teva Vincas mire Birželio men., 1941 m., taipgi broli kareivis Pvt. Vincas, kuris likos sužeistas ant frunto Francioj, ir viena seseri Helena pati J. Kanes izs miesto.

— Utarninko vakara Liet. Moteriu Draugiszkas Kliubas turejo savo menesini susirinki-ma Necho Allen hotelije Potts-ville, Pa. Ant kurio suvažiavo moteriles izs visu daliu Schuyll-kill pavieto.

Shenandoah, Pa. — Simonas Matakonis, likos sužeistas Pac-ker Nr. 4, kasyklose. Gydosii Locust Mountain ligonbuteje.

Didelis Eroplanas "China Clipper" Nu- krito; 23 Užmuszti

MIAMI, FLA. — Pan-Ame-rican Transportinia Kompani-ja, pranesza buk 23 pasažieriu užmuszti, kada didelis eropla-nas "China Clipper" nukrito prie Port of Spain, Trinidade. W. O. Snyderis, manageris sa-ko kad 23 užmuszti, o 30 žmoniū dingo ir nesuradami. Szitas di-

Italijos Karalius Serga

NEW YORK. — Iz Stock-holmo pranesa, buk Italijos Karalius Viktoras Emmanue-las, 75 metu amžiaus, serga nuo Influenzos liga.

Vokiečiai Sako, Visas Miestas Sunaikintas Per Alijentu

NEW YORK. — Vokiečiai pranesza, kad miestas Royan, Francioje, likos sunaikintas per Alijentu bombu, ir sako, kad apie 1,000 Francuzu likos užmuszti.

Apie 21,000 Vokiszkų karei-viu randasi prie Gironde Ploti.

Pirkite Apgynimo
Czedinimo Bondus
ir Markes.

GENYS MARGAS

"Už Ka Mes Kariaujame?"

SZITA klausima gali iszgirsti, kur tik eisi: kumutes buczer-neje, žmogelis saliune prie baro ar mieste ant kampo; visi ir vi-sos kelia ta klausima "Už ka mes kariaujame?" ir in ji sa-votiszkaiz atsako. Jeigu tik szneketu, jeigu tik viens kito klausiu ir viens kitam atsakytu tai dar butu tik puse bedos. Bet dabar jau in kai kurie laikrasz-ciai pradejo ta paczia daina giedoti.

Rusija savotiszkaiz apsidirbo su Lenkija; Anglija insikiszo in Graikijos reikalus; Britams nepatiko Italijos ministeris; Francija sudare sutarti su Ru-sija musu visai nesiklausus; be-veik visa Europa badu mirszta; mes visiems visur duodame, siuncziam, o nieko negauna-me. Del szitokiu ir joms pana-sziu priezascziu mes keliame ta klausima "Už ka mes kariau-jame?" ir in ji atsakome. "Vai už dyka." Kur ten mes girdejo-me kad Europos žmones musu nemyli ir nera mums dekingi. Boba buczerneje sake kad ji girdejo per szermenis kai su-sietka pasakojo ka vienas ka-reivis sake per kriksztynas apie Anglija ir kaip mes kariaujame vien tik kad iszgelbetum Angli-ja, o Anglija po karo mums szpyga parodys. Ir tokiu plepa-lu mes ne tiktai klausomes, bet ir patys atkartojame, kitiems pasakome. O kas dar skau-džiau; ir kaikiurie musu laikra-szcziai tokias žinias spausdina. Žmogelis prie haro moksliszkai tau paaiszkins kaip ir kur mu-su generolai suklydo. Armijos karo sztabas turetu nueiti in buczerne pasitarti ir pasimoky-ti. Vieniems pikta ir skaudu kad nei Amerika nei Anglija neinsikisza in Lenkijos klaus-i-ma ir leidžia Stalinui savotisz-kai strakseti. Kitiems pikta kad Anglija insikiszo in Graiki-jos klausima. Aiszkus dalykas nei Churchillas nei Roosevelt-tas visiems neintiks. Juk net Ponas Dievas visiems neintiko, o ka czia noretii izs žmogaus.

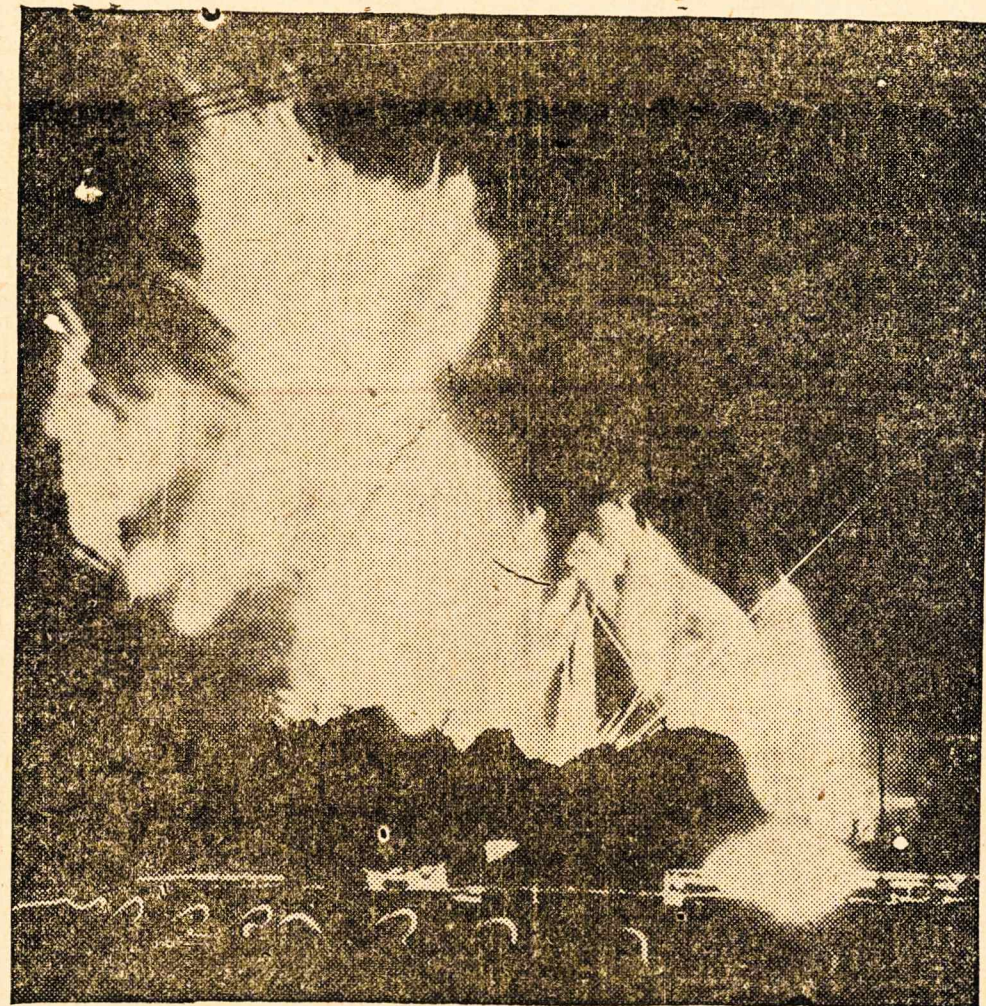
Jeigu mes sziantdien dar ne-žinome už ka mes kariaujame, tai izs tikruju liudna, baisiai

liudna. Musu vaikai vargsta, kenczia, mirszta, o mes jiems ramiai pasakome kad mes visai nežinome už ka mes kariauja-me, už ka jie mirszta. Nebutu pro szali visiems mums biski stadtelti ir sau prisiminti, kad mes stojome in szita kara vien tik apsiginti. Kai musu vaikai stojo in vaiska, kai juos iszve-že izs musu miestu miesteliu, kai juos nugabeno in visus viso svieto krasztus, mes jiems nei-ko nesakeme apie kokius ten rubežius Europoje, ar apie ko-kias ten valdžias Azijoje, Afri-koje, Graikioje ar Italijoje; mes juos nesiunte kad jie Lenkija iszretavuotu ar Lietu-va mums parvežtu. Ne, ir dar syki ne. Musu vaikai sziantdien kariauja, sziantdien vargsta ir mirszta kad mus apgintu nuo prieszo, kad Amerika ir butu tokia, kokia ji buvo kai musu tevai ar tevu tevai atvažiavo izs krajaus ir czia apsigyveno. Mes stojome in kara, mes szian-dien kariaujame už tai kad du prieszai užpuole mus.

Kai Hitleris paskelbe kara priesz demokratija ir kai jis su-sinesze su Japonu, jis mums ne-paliko jokios iszeities kaip tik kraujo kelia. Mes nenorejome szito karo, mus Anglija nein-trauke, musu politikieriai mus nesuvedžiojo. Vokietija ir Ja-ponija paskelbe kara. Mes ta niekados negalime pamirsztii. Jeigu mes norime ant ko nors pykti, ka nors prakeikti, tai ga-lime pirsztu rodyti in Japonija ir Vokietija ir visa kalte ant ju mesti.

O kad mes duodame Angli-jai ir Rusijai karabinus, tan-kas, eroplanus ir kitus karo pa-buklus, tai acziu Dieviu kad mes dar turime izs ko ir sau ir kitiems. Man kur kas lengviau ant szirdies jei Rusas ar Anglas Amerikos eroplana vartuoja. Juo daugiau Anglu ir Rusu var-tuos musu eroplanus, juo ma-žiau musu vaikai žus. Pinigu mes turejome ir turesime. Vi-sokiū maszinu mes dareme ir daugiau pasidarysime, bet gy-vasties nesugražinsim.

Ant Peleliu Saloje

Paveikslas parodo nakties laiku Amerikos kariu veik-meje ant Peleliu Saloje, kuria ateme nuo Japonu. Szviesos paeina izs jeeps ir troku ir invariū jieszkancziu lempu, laike užpuolimo ant Japonu.

Valykloms Privaloma Instatyti Kainas

WASHINGTON, D. C. — Kainu Reguliavimo Instai-gos praneszimu, visoms valyk-loms ir prosykloms bus priva-loma nuo 1945 metu Sausio (Jan.) 15 d. ar ankscziau spe-cialiais plakatais vieszai pa-skelbti savo auksczciausias kainas už dvylika svarbiausiu patarnavimu.

Pirkie U. S. Bonus Szia dien!

Greitai Turesime Auk- sczciausiuju Kainu Ri- ba Naujiems Pijanams

WASHINGTON, D. C. — Kainu Reguliavimo Instai-gos vadovybe pranesze, nese-niai invykusiame susirinkime, pijanu prekybininku atsto-vams, kad greitu laiku nauju pijanu kainos doleriais ir cen-tais bus inraszytos in auksz-ciausiuju kainu ribos sarasza pagal 1942 metu Kovo (Mar.)

menesio kainas.

Iki naujos kainos bus pra-nesztos, pijanu pardavinetojai laikysis Generaliniu Auksz-ciausiuju Kainu Taisykliu, kuriomis užszaldoma prekes kaina auksczciausioje 1942 me-tu Kovo mesesio sumoje.

Kaledinio Klubo Cze- kiai Skiriami Bonams

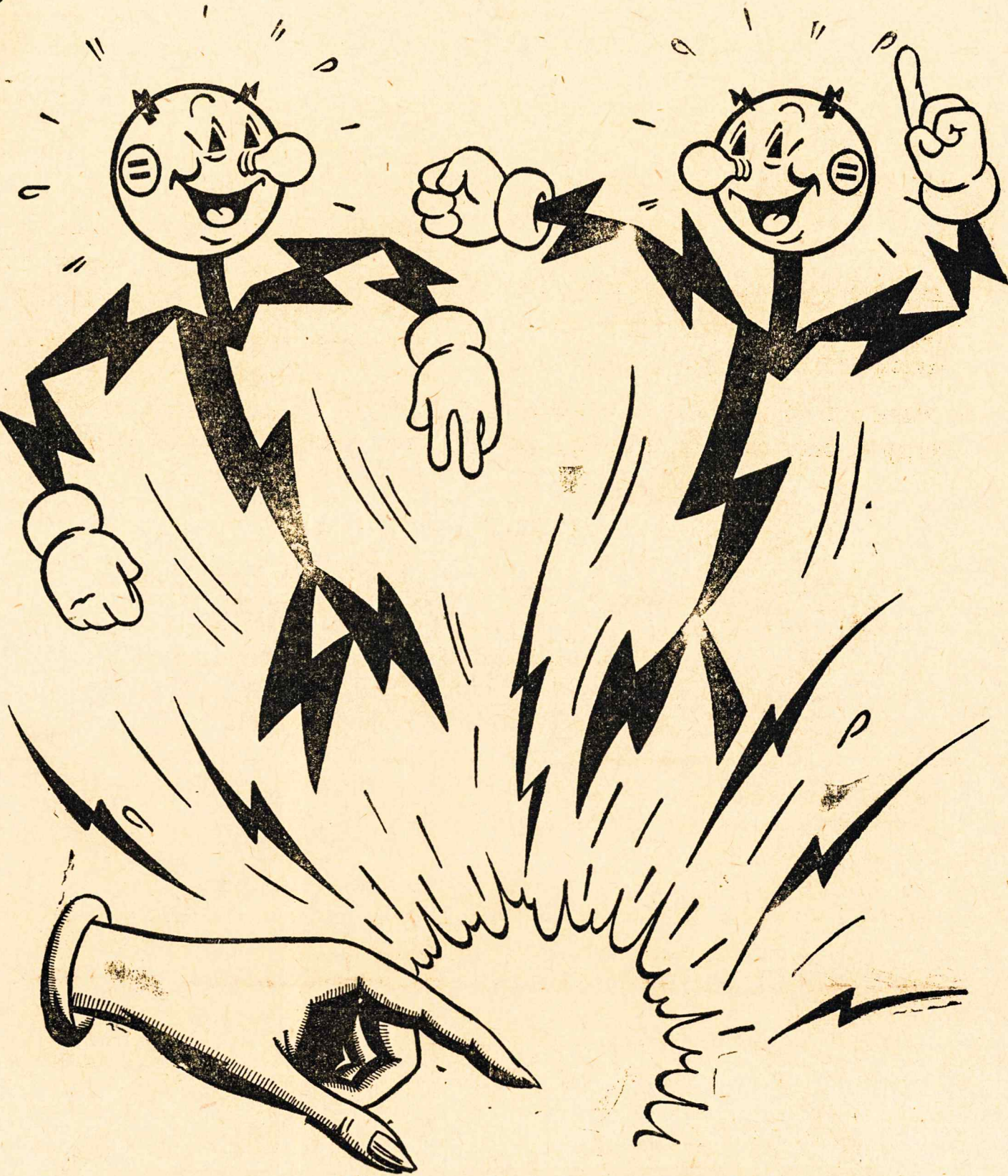
WASHINGTON, D. C. — Herbert F. Rawll, insteige-

jas ir prezidentas Kaledinio Klubo, korporacijos, pranesza, kad labai jaucziamas padideji-mas Kaledinio Klubo nuoszim-czio czekiais, kurie eis Karo Bonu pirkimui.

H. F. Rawll pažymi, kad 7 milijonams Kaledinio Klubo nariu visoje szalyje buvo isz-moketa netoli 500 milijonu do-leriu.

Neužmirszkite atnaujinti pre-numerata už laikrasztii "Saule." Del daugelis laikas jau pasiba-i-ge ir apie tai praneszeme!

BUY MORE
WAR BONDS

AH...the Magic of your touch!

Housewives in war plants have discov-ered a great deal of magic about "touch."

They have learned that with a touch of a finger tip they can take the dust out of a factory building, pick up a 10-ton truck, weave the fabric of a thousand army tents, punch a hole through steel plates, melt down metal scrap, or machine a cannon.

In industry they have learned that at their finger tips there is a giant, willing worker—Ready Kilowatt—the electrical wizard! Ready Kilowatt, a superman... who furnishes the muscles... while humans furnish the brains and the nimble fingers to guide his work.

Housewives in war plants have made another important discovery... if factory work can be done this easy, speedy, mod-

ern way, there is little sense in doing housework the slow, old-fashioned way.

There is no question about it... house-wives who have been in war work will have modern factory speed and efficiency in their homes, too.

And why not?

Even before the war there was auto-matic electric cooking, automatic electric dishwashing, automatic electric laundry service. But, too few housewives could then visualize the time, work and trouble electricity could save. Today's housewives in war work have learned what electricity can do.

Are you going to be one of these lucky housewives who will rely on her sense of touch... the touch of a finger tip... to make tomorrow's homemaking an easy pleasure?

PENNSYLVANIA POWER & LIGHT COMPANY

"THE ELECTRIC HOUR" 4:30 SUNDAY AFTERNOON
COLUMBIA NETWORK
STARRING NELSON EDDY AND ROBERT ARMBRUSTER'S ORCHESTRA